5 Ιουλίου 2026

Ο Άγιος Νεοιερομάρτυς Κυπριανός ο Κουτλουμουσιανοσκητιώτης ο εκ Κλειστού Ευρυτανίας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές Μορφές

ΣΥΝΑΞΙΣ
ΤΩΝ
ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ
ΑΓΙΩΝ

ΣΥΝΑΞΙΣ
ΤΩΝ
ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ
ΑΓΙΩΝ

Μαρτύρησε στην Κωνσταντινούπολη στις 5 Ιουλίου 1679

Ο Άγιος καταγόταν από το χωριό Κλειστός της Ευρυτανίας. Εκεί έμαθε τα ιερά γράμματα και σε νεαρή ηλικία έγινε μοναχός και αξιώθηκε και του χαρίσματος της ιερωσύνης. Κατόπιν πήγε στο Άγιον Όρος, όπου εγκαταστάθηκε μαζί με άλλους δύο μοναχούς στο Κουτλουμουσιανό κελί του Αγίου Γεωργίου. Στο Άγιον Όρος ζούσε με άκρα άσκηση και καθαρότητα. Όμως μέσα στην καρδιά του άναψε ο θείος πόθος , υπέστη την καλή αλλοίωση και θεωρούσε ότι η νηστεία, η αγρυπνία, τα δάκρυα, το πένθος, η ακτημοσύνη και συνολικά κάθε αρετή ήσαν ανάξια προσφορά στον Χριστό και ότι το μόνο αντάξιο της αγάπης του Χριστού, που θυσιάστηκε για μας , ήταν το να χύσει το αίμα του γι’ Αυτόν.

Οι πατέρες του Όρους που τους φανέρωνε τον σκοπό του τον εμπόδιζαν, φοβούμενοι την ασθένεια της σαρκός αλλά ο μακάριος , μην υπομένοντας πλέον τον υπέρ του Χριστού διακαή έρωτα, έφυγε από το Άγιο Όρος και ήρθε στη Θεσσαλονίκη , όπου παρουσιάστηκε μπροστά στον Τούρκο δικαστή.

Άρχισε να του μιλάει για τον Χριστό, το φως και την αλήθεια της χριστιανικής πίστης και να προσκαλεί τον ίδιο και τους άλλους μουσουλμάνους να βαπτισθούν για να σωθούν. Ο δικαστής τον θεώρησε παράφρονα και τρελό και διέταξε τους υπηρέτες του να τον δείρουν και να τον πετάξουν έξω.

Ο άγιος λυπήθηκε πολύ που δεν πέτυχε να εκπληρώσει τον πόθο του για μαρτύριο και αναχώρησε με μεγάλη προθυμία για την Κωνσταντινούπολη, με σκοπό να ελέγξει και εκεί τους ματαιόφρονες . Έγραψε το κήρυγμά του σ’ ένα χαρτί, πήγε στο παλάτι και ζήτησε από τους γραφείς να το μεταφράσουν στα τούρκικα ,για να το δώσει στον Βεζύρη. Αυτοί όμως δεν ήξεραν ελληνικά και δεν μπορούσαν να καταλάβουν το περιεχόμενο. Βρέθηκε όμως εκεί κάποιος εξισλαμισμένος χριστιανός ο οποίος το διάβασε και τους το εξήγησε . Εκείνοι όταν άκουσαν ότι στο κείμενο απορρίπτεται η πίστη τους και ο Προφήτης ενώ παράλληλα προβάλλεται ο Χριστός και προσκαλείται ο Βεζύρης και όλοι οι μουσουλμάνοι να γίνουν χριστιανοί για να σωθούν, τον έβρισαν άσχημα και τον έδιωξαν. Κάποιοι χριστιανοί που έτυχε να ευρίσκονται εκεί για δική τους υπόθεση διαμαρτυρήθηκαν για τη συμπεριφορά των γραφέων και ζήτησαν να μάθουν για την υπόθεση. Τότε ένας φρουρός τους έδωσε να διαβάσουν το γράμμα και να ειπούν στον καλόγηρο να φύγει γιατί αν το μάθαινε ο βεζύρης ή θα τον έκαιγε ή θα τον έβαζε στο κάτεργο. Οι Χριστιανοί φοβήθηκαν και του είπαν να φύγει για να μη θανατωθεί. Ο άγιος μόλις άκουσε τις συμβουλές τους απάντησε μα εγώ γι’ αυτόν μόνο τον λόγο ήρθα εδώ, για να χύσω το αίμα μου για τον Χριστό. Μόλις τ’ άκουσαν οι χριστιανοί έτρεξαν να φύγουν μήπως συλληφθούν και αυτοί ενώ ο άγιος μάρτυρας πήρε το χαρτί και κυριολεκτικά όρμησε να το δώσει στον βεζύρη, εκεί που καθόταν και που

έκρινε τις διαφορές των προσερχομένων . Τον ακολουθούσαν χτυπώντας τον οι φρουροί του βεζύρη. Όταν έφθασε μπροστά του, τον ρώτησε ήρεμα ο βεζύρης ποιος είναι και τι θέλει. Ο άγιος του απάντησε ήρθα εδώ για την δική σου σωτηρία. Να σε οδηγήσω ν' αφήσεις την πλάνη που ακολουθείς, να πιστέψεις στον αληθινό Θεό , τον γλυκύτατό μου Ιησού Χριστό, να βαπτισθείς και να κληρονομήσεις τη βασιλεία των ουρανών. Ο βεζύρης όταν τ' άκουσε αρχικά εξεπλάγη, ύστερα άρχισε να τον ρωτά :μήπως σε έστειλε ο Πατριάρχης των Ρωμαίων να με διδάξεις ; Κατόπιν τον ρώτησε : μήπως είσαι τρελός ή μεθυσμένος ; Ο άγιος του απάντησε : ούτε τρελός ούτε μεθυσμένος είμαι , εξάλλου δεν έφαγα τίποτα σήμερα, και ,ακριβώς επειδή έχω σώο τον νου μου, ήρθα να σε διδάξω να αφήσεις αυτά που πιστεύεις, για να μη κολασθείς. Τότε ο βεζύρης, βλέποντας τη σταθερότητά του, αναζητούσε τρόπο να του σαλεύσει το φρόνημα. Προσπάθησε λοιπόν να μεταπείσει τον άγιο με υποσχέσεις και κολακείες. Όταν είδε πως δεν κατάφερνε τίποτε, τον έστειλε στον μουφτή. Μπροστά στον μουφτή επανέλαβε ο μάρτυρας όσα είχε ειπεί στο βεζύρη και περισσότερα ακόμη, με αποτέλεσμα ν' ανάψει από τον θυμό ο μουφτής ,να τον διακόψει και να διατάξει τον αποκεφαλισμό του στη συνοικία του Φαναρίου, όπου κατοικούσαν Χριστιανοί και πολλοί καλόγηροι. .Ο άγιος ακολούθησε τον δήμιο με τόση χαρά και αγαλλίαση , που φαινόταν σαν να πετούσε στον αέρα., αστράφτοντας από την ένδοξη χαρά της ψυχής του. Μόλις έφτασαν μπροστά στην πύλη του Πατριαρχείου , γονάτισε , έκανε τον σταυρό του, ευχαρίστησε τον Θεό που τον αξίωσε να συγκαταριθμηθεί με τους Μάρτυρές Του και κλίνοντας την κεφαλή αποκεφαλίστηκε από τον δήμιο και έλαβε το στεφάνι του μαρτυρίου. Είθε με τις πρεσβείες του ν' αξιωθούμε και εμείς της Βασιλείας των Ουρανών.